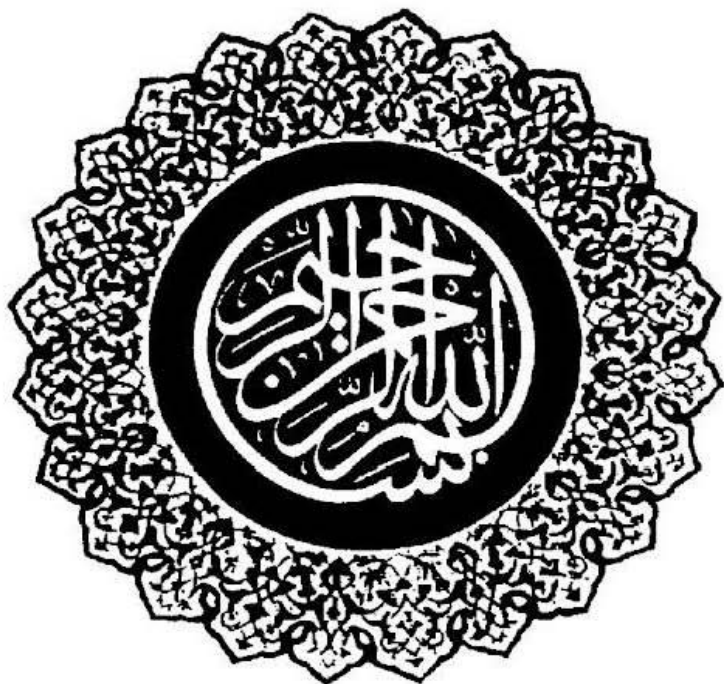

توري چشمي (عيني)

ليکوال: داکتر معمار حشمت الله اتمر
پبلیک: وږی / کال ۱۴۰۷ لېږدی

Ketabton.com

ليکي پوهه:

سرليک: توري چشمي (عينکي)

ليکوال: ډاکټر مهندس حشمت الله ،، اتمر ،،

اېډيټور:

د پڅښتنې ډيزان: ډاکټر مهندس حشمت الله ،، اتمر ،،

څپرندوی:

چاپشمېر: ۳۰

چاپ نېټه: وری / کال ۱۴۰۷

واټس اپ: +۹۳۷۹۹۳۷۶۹۹۸

برېښنالیک: atmar_hashmatullah@yahoo.com

د چاپ حقوق له ليکوال او څپرندوی سره خوندي دي، بي اخځ

بنوونې ترې د گټې اخيستنې اجازه نه شته.

.....

لړليک

سړليک	چوپړی
پڅښتنی.....	۱.....
بسم الله الرحمن الرحيم.....	۲.....
ليکي پوهه:.....	۳.....
لړليک.....	۴.....
تران (پيل، شروع، بريد).....	۵.....
د يادښتونو له پاره:.....	۷.....
کيسه، داستان يا ناول:.....	۸.....
د چاپ شويو کتابونو ليست.....	۵۶.....
د کار لاندې کتابونو ليست.....	۶۱.....
د وخت او امکان په صورت کې.....	۶۲.....
د پڅښتنی څټ.....	۶۳.....

.....

تران (پيل، شروع، بريد)

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ، الْحَمْدُ لِلّٰهِ اِجْلَالًا
لِقُدْرَتِهِ، وَ لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ خُضُوْعًا لِعِزَّتِهِ، وَصَلَّى
اللّٰهُ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَاٰلِهِ .

بي پايه ستاينه او بي حده مننه، د هغه سپېڅلي ذات نه چې د وجود ماني او کاینات يي د انساني وجود د تکامل او د انسان له پاره د خپل سپېڅلي ذات او عبادت د حقيقت له پېژندلو پرته جوړ کړل. هغه د ذات پوهه، عالي، لوړ او ښکلي نومونه دي، او کائناتو د پيدايښت يوه حتمي لامل دی.

عظمت، د ټولي نړۍ موجوديت، د ناڅاپه څخه راوتل، حق د رسيدو جوهر په يوه والي کې د اعتراف، تباهي او بي وسي يوه له لوړو وسيلو څخه دی.

گرانو لوستونکو!

دا ځل مي و غوښتل يوه بل داستان (ناول، كيسه) چې په گاونډ هېواد (ايران) کې تېره شوی، بيا کابل ښار ته رسېدلې، وروسته اروپا ته غزېدلې او تر اوسه هم البته روانه ده، د خپلو کتابونو مينوالو او لوستونکو سره گډ (شريکه) کړم.

زما د کتابونو مېنه وال يوازي معماران او انجينران نه دي، او نه بايد اوسي، نوڅکه غواړم ورځ په ورځ د خپلو ليکونو کې توپير راوړم چې د هرې څانگې مېنه وال په کې ډېر شي، دا کار به ما دېته اړ کړي چې ليکنې مي توپير و لري او هم به مي مينه وال ډېر شي.

.....

پاڪه ربه!

ز مور له پاره خپله لاره بي ستونزي كړه، تر څو مور له تا پرته بل څوك و نه وينو او نه يي پېژنو.
ز مور سره مرسته و كړه تر څو مو په وجود كي د غرور نخښه پاتي نه شي او د اسلام د دين له سپيڅلو بنده گانو څخه مو و بولي.

- د نظر ټولو خاوندانو او هغه څوك چي دا كتاب لولي په ډېر درنښت هبله كېږي چي، خپلي غوښتنې او وړانديزونه د دي كتاب د بيا كتني له پاره، زما سره شريكه كړئ.

Whatsapp: ۰۰۹۳۷۹۹۳۷۶۹۹۸

په درنښت
ډاکټر معمار حشمت الله اتمر

.....

د یادښتونو له پاره:

..... -۱

..... -۲

..... -۳

..... -۴

..... -۵

..... -۶

..... -۷

..... -۸

..... -۹

..... -۱۰

کيسه، داستان يا ناول:

هغه پوره ۲۳ کاله د مخه په يوې افغاني کورنۍ مگر گاونډ هېواد (ايران) کې سترگې دې نړۍ ته خلاصې کړې.

هغه ډېره بڼکلي، غټې شني بخوني سترگې، اوږدې وروځې، اوچته (جگه) پوزه، سرې شونډې، تور وېښتان، سپين گرد مخ د سپورمۍ په شان درلودل.

هغه سپينه مينه وه.

ډېر ژر په ټولو گرانه شوه.

پلار او مور يې کوبښن وکړ تر څو هغې بڼکلي ته، بڼکلي نوم ومومي.

څو ورځې تېرې شوې، خو هغوی کوم بڼه نوم ورته و نه موند.

بله ورځ هم تېره شوه.

مور يې په کوټې کې ناسته وه او کړکۍ نه يې غولي (حوبلۍ) ته کتل.

په غولي (حوبلۍ) کې بڼکلي او بڼايسته گلان بڼکارېدل.

په گلانو کې يوه گل تر ټولو بڼکلی وه.

د هغه گل نوم پروين و.

هغې و غوښتل چې دا نوم پر خپلې لور کېږدي.

په دې وخت کې انجلۍ موسکۍ شوه.

.....

موري يي و خندل.

هغي ته يي مخ را و اړاوه او ويي ويل:

ته لکه هغه گل بنایسته يي، زه غواړم پر تا هم د دهغه گل نوم کېږدم.

لمړی غواړم ستا د پلار سره هم دا نوم گډ کړم تر څو هغه هم راځي
او خوشحاله وي.

د هغي پلار په دندې کې وه.

غرمه شوه، بیا مازیگر شو.

هغه د کار نه ستړی راغی او کوتي ته د ننه شو.

بنځي ته يي سلام و اچاوه.

هغي هم د خپل مېړه سلام ته، و علیکم و ويل.

بیا يي د هغي نه وپوښتل:

جلی څنگه ده؟

هغي و ويل:

تر اوسه بڼه ده.

بنځي يي خپل مېړه ته و ويل:

تا ورته کوم بڼه نوم وموند؟

هغه و ويل:

نه!

مگر زما ملگري او دوستان د فاطمي نوم خوبسوي.

بنځي يي و ويل:

د فاطمي نوم خورا ډېر دی.

زمونږ د گاونډ لور هم فاطمه نومېږي.

زه غواړم هغې ته يوه نوی نوم و مومم.

داسې نوم چې ډېر لږ او بنایسته نوم وي.

بيا مېړه يي و ويل:

تا ورته کوم نوم خوښ کړی دی؟

هغې و ويل:

تر اوسه مي کوم بڼه نوم ورته نه دی موندلی.

هغه لکه گل بنکلي ده.

بڼه به دا وي چې پر هغې د يوه گل نوم کېږدو.

بيا يي و ويل:

ما نن د حويلی گلانو ننداره کوه.

يوه گلالی گل مي خوښ شو.

غوښتل مي چې د هماغه گل نوم پرې کېږدم.

له ځانه سره مي و ويل:

بڼه به دا وي چې له تاسره يي هم گډ کړم.

کېدای شی ستا هم خوښ شي.

هغه و پوښتل:

د گل نوم څه دی؟

هغې و ویل:

د گل نوم پروین دی.

هغه و ویل:

بنکلی نوم دی.

زما هم خوښ شو.

په ریښتیا هم زموږ لور د هغه گل په څېر (شان) ښایسته ده.

د دې له پاره چې هغه کوشنی ده، موږ به ورته پرو و وایو.

بیا مېره یې زیاته کړه.

زه ډېر ستړی یم.

حمام ته ځم او الته خپل مخ او لاس مینځم، بیا به راشم.

ښځې یې و ویل:

سمه ده!

هغه حمام ته لاړ.

مخ او لاس یې تازه کړ.

بیا یې پښې پرېمځې.

لمري دهليز بيا کوتي ته د ننه شو.

پر توشکي کښېناست.

بيا يې تلوېزيون روښانه کړ.

بالښت يې هم تر خټ (شا) کښېښود او تکیه يې پرې وکړه.

بيا ښځې يې و ويل:

سړيه!

په ترموز کې تود چای شته.

پيالي هم پاکې دي.

ځان ته دې چای واچوه.

هغه له خايه پاڅېد.

الماری ته نږدې شو.

خپله پياله يې را واخيسته.

بيا يې ترموز هم ځانته نږدې کړ.

په پيالي کې يې، چای واچوه.

بيا يې له ښځې نه و پوښتل:

خوږه لرو.

هغې و ويل:

هو!

خوره لرو.

مېره يې و پوښتل:

خوره چېرې ده؟

هغې و ويل:

هغه هم د المارې په پورتنۍ برخې کې ده.

هغه له ځايه پاڅېد.

المارې خوا ته روان شو.

د المارې دروازه يې خلاصه کړه.

بيا يې د خوږې کندانې (قندانې) را واخيست.

د المارې دروازه يې بېرته پورې او خپل ځای ته روان شو.

پر توشکې کښېناست او د تلویزیون په ننداره شو.

بنځې يې و ويل:

د تلویزیون غږ لږ ټیټ کړه.

پرو به راویننه کړي.

هغه و ويل:

سمه ده!

بيا له ځايه پاڅېد او تلویزیون ته نږدې شو.

د تلویزیون د غږ گوټکه يې تاوه او غږ يې ټیټ کړ.

.....

بيا بېرته خپل ځای کې کښېناست او بر بالښت يې دډه (تکيه) واچوه.

چای يې پيالې کې واچاوه.

د کڼداني سر يې خلاص او خوږه يې هم خولې ته واچوه.

بيا چای يې ورپسې غږپ کړ.

هم يې د تلویزيون ننداره کوه او هم يې چای څښه.

په خوند، خوند يې دوي پيالې چای وڅښه.

بيا يې ښځې ته و ويل:

ډېر مزه داره چای دی.

تا ته يې هم واچوم؟

هغې و ويل:

نه!

مننه کوم!

ما ستا د راتگ نه مخکې، چای و څښه.

اوس مې زړه ته، نه کېږي.

بيا مېړه يې له ځايه پاڅېد، کڼداني يې راواخيست او الماری ته نږدې شو.

د الماری دروازه يې خلاصه او کڼداني يې بېرته پر خپل ځای کښېښود.

د الماری دروازه يې پورې (بنده) او خپل خای ته روان شو.
پر توشکي کښېناست.

په دې وخت کې، ملا د ماښام آذان وکړ.

هغه له خایه پاڅېد او تلویزیون ته نږدې شو.

د تلویزیون گوټکه يې تاوه او هغه يې مړ کړ.

بیا د اودس له پاره حمام خونې ته روان شو.

اودس يې وکړ.

خنډ وروسته بېرته کوټې ته ستون شو.

جای نماز يې اوار او پر لمانځه يې پیل کړ.

لمونځ يې ادا کړ، بیا تلویزیون ته نږدې او هغه يې بېرته روښانه کړ.

بیا خپل خای ته لار او پر توشکي کښېناست.

هغه تلویزیون په نندارې پیل کړ.

په تلویزیون کې د ماشومانو خپرونه وه.

هغه خپلې بڼې ته و ویل:

کاشکې پرو هم لږ غټه وای، اوس به يې د ماشومانو پروگرام ننداره
کوه.

بڼې يې و ویل:

ته سوچ مه کوه.

.....

هغه به ډېر ژر، د گل په څېر (شان) غټه شي.
هسي انجونې ژر غټېږي او بل کور (خاوند، مېړه) ته مېلمه کېږي.
هغه و خندل او څه يې و نه ويل.
او ا (هوا) نوره هم تياره شوه.
هغه د خونې برېښنا روښانه کړه.
پرو هم د گل په څېر بیده وه.
مور يې پرې څادر غوړولې و.
د پرو نيا چې د خپلې لور مرستې ته راغلي وه، پخښي کې پر پخولو
بوخته وه.
هغې د شپې ډوډۍ تياره کړه او بيا يې خپلې لور ته و ويل:
ډوډۍ تياره ده.
څه وکړم؟
لور يې و ويل:
رايې وړه، چې ويې خورو.
هسي شپې لنډې دي.
ژر، سبا کېږي.
مور يې و ويل:
ته رښتيا وايي.

.....

تاسو لاسونه پرېمينځي، زه به ژر کتغ او ډوډي راوړم.

هغوی لاسونه پرېمنځل.

پرو نيا دسترخوان اوار او ډوډي يې پرې کښېښوده.

بيا يې د کتغ کاسي او غابونه پر دسترخوان کښنودې.

زوم ته يې وويل:

ته پر خوراک پيل کړه.

زه ناروغي ته يځنې تودوم.

زوم يې وويل:

سمه ده!

هغه پر خوړو پيل کړ.

خوابني يې پخلنځي ته لاړه او د ناروغي يځني بنوروا يې توده او په

کاسي کې يې واچوه.

يوه غټه کاجوغه يې هم په کاسي کې کښنوده او کوتي ته يې د ننه

کړه.

کاسه يې د ناروغي مخي ته کښېښوده.

بيا يې هغي ته ډوډي هم نږدې کړه.

هغي په خوړو پيل کړ.

بيا هغه بېرته پخلنځي ته لاړه او ځان ته يې په کاسي کې کتغ واچاوه

او کوتي ته د ننه شوه.

هغوی ټولو په خوند او خوشحالی سره ډوډی وخوره.
دستر خوان ټول بیا تود چای راوړل شو.
چای هم په خوند سره و څښل شو.
ماسخوتن ناوخته شوه.
بیا ځایونه اوار او ټول بیده شوو.
پرو خو له ورايه بیده وه.
څه ځنډ وروسته له خوبه پاڅېده او مور يې ورته شیدې ورکړې.
بیا هغه بېرته بیده شوه.
هغه ډېره آرامه انجلې وه.
پرو ورو، ورو غټېده، مور او پلار به يې ورته، خوشحالي کوي.
څه وخت تېر شو.
هغه لږ لویه شوه.
په خپورو راغله.
بیا څه ځنډ وروسته په لڅپک او شپږ میاشتي وروسته په
درېدو(ودرېدو) شوه.
بیا په لارې تگ يې پیل کړ.
په دې وخت کې يې لکه بناړو خبرې کوي.
هغه نوره هم، په ټولو گرانه شوه.

لکه طوطي به يې خبرې کوي.

لږ، لږ به يې منډې هم وهي.

نوره هم لويه شوه.

هغه ډېره نامنوي (شوڅه) وه.

په کوڅې کې يې ملگري و موندل.

د کور نه باندې به وته.

د خپلو همزولو سره به يې خبرې او لوبې کوي.

د هغې مينه د رسامۍ سره ډېره وه.

هغې به د کاغذ په سپينو پاڼو کې، رسمونه کارل (ويستل).

کله به يې مېوي، ونې او ودانۍ وپستي.

او کله به يې د کوشنيو الکانو او انجنو رسمونه کارل (ويستل).

هغې ته خدای ښکلا او استعداد ورکړی و.

هغه نوره هم لويه او د ښوونځي شوه.

پلار او مور يې هغه د سيمي په ښوونځي کې چې ډېری يې ايرانيان

او لږ برخه يې افغان مهاجر وو، گډه (شامله) کړه.

ښوونځی ډېر لږې نه و.

کله به يې مور او کله به يې پلار تر ښوونځي پورې، رسوه.

هغه په لارې بلده شوه.

خدای هغې ته ورور ور په برخه کړ. هغه هم د پرو په څېر (شان) آرامه او بڼکلی و. پرو په بنوونځي کې ډېر ملگري وموندل. بیا به د هغوی سره بنوونځي ته، تله او بېرته راتله. هغې ایرانی فارسي یاده کړه. هغې به په سبقونو کې کوښښ کاوه. مور او پلار یې هم د هغې سره مرسته کوه. هغه په بنوونځي کې مخکې شوه. بنوونکو به هم هغه په ډالیو نازوه. د هغې مینه د کورنو په رسمولو کې ډېرېده. بنوونکو به هغې ته ویل: ته د کورنو په رسمولو کې مینه او استعداد لري. ته باید تکره معماره شي. هغې به د نازه خندل او څه به یې نه ویل. هغې لمړنۍ زده کړې پای ته ورسوي. بیا تخنیکي لېسې کې گډه (شامله) شوه. البته یې د تخنیکي مضامینو سره مینه درلوده.

.....

کورنی او بنوونکو به هغه معمارۍ ته هڅوه، تر څو په راتلونکي کي
تکره معماره شي.

هغي بنوونځي په لوړو نمرو بشپړ کړ او بيا په معمارۍ کي يې لوړي
زده کړي پيل کړي.

هغي څه ناڅه لوړي زده کړي وکړي.

په هېواد کي د بهرنيانو حکمروايي وه.

کارونو او دندې خورا ډېرې وې.

هغي خپلي کورنۍ سره مشوره وکړه، تر څو کار وکړي.

کورنۍ يې وويل:

مونږ به کوبښن وکړو د ستا له پاره مناسبه کار و مومو.

هغي وويل:

سمه ده!

بيا هغي هم په خپله، هڅي پيل کړي.

د کار موندني اعلانونه به يې کتل.

الته (ايران کي) دندې لږې وې.

د پرو کورنۍ خپلو دوستانو او خپلوانو سره، تگ او رتگ درلود.

هغوی به ويل:

اوس هېواد کي کارونه خورا ډېر دي.

بنه به وي چي هېواد ته لار شوو.

د پرو کورنۍ به ويل:

ستاسو خبره ريښتيا ده.

خو!

مونږ دلته عادت کړي دي.

دلته دندې لرو.

په څه خواريو دلته راغلو.

بيا به هېواد ته لار شو.

بهرنيان هسي د هېواده وځي.

هيواد کي نارامی ده.

هرې خوا جگړې دي.

لږ مو ماغزه په کرار شوي دي.

بنه به وي، لږ نور هم صبر وکړو.

يوه ورځ پرو و ويل:

زما له پاره دندې ډېرې دي.

بنه به داوي چي هېواد ته لار شوو.

پلار يې و ويل:

ز مونږ سيمه نا امنه ده.

څرنگه الله ژوند وکړو؟

پرو ويل:

مونږ به په کابل کې ژوند وکړو.

پلار يې و ويل:

الله مونږ کوم کور او يا د اوسېدو ځای نه لرو.

هغې و ويل:

الله به، کرايي کور ونيسو.

پلار يې و ويل:

دا کار ستونزمن دی.

دلته زه او د ستا مور دندې لرو.

الله زمونږ له پاره دندې به نه وي.

څومره به د دندو له پاره وگرځو؟

بيا بېرته راتگ هم گران دی.

هغې و ويل:

ما د ځان د پاره دنده موندلې ده.

زه غواړم هېواد ته لاړه او الله کار وکړم.

پلار يې و ويل:

کابل کې زمونږ نږدې خپلوان نه شته.

پر بېگانوو، اعتماد سخت دی.

کاش، ته الک وای.

ته خو بښکلی انجلی یې.

بیا هغې و ویل:

زه یوازې نه یم.

زما خو خورړنو هم ځانو ته، کارونه موندلی دی.

مونږ به، یوه ځای ژوند و کړو.

د ورځې به کار ته څو او د شپې به په یوه ځای کې اوسېږو.

بیا مور یې و ویل:

سمه ده!

خو ډېر احتیاط به کوي.

هغې و ویل:

سمه ده!

بیا یې مور ته و ویل:

لوی بکس لرو؟

مور یې و ویل:

هو بکس خوشته مگر لږ زور دی.

هغې و ویل:

کومه ستونزه نه شته.

بيا مور يې بکس تش کړ او پرو ته يې ورکړ.

پرو بکس واخيست او شاوخوا يې پر توکر باند پاک کړ.

بيا يې خپل کالي او نور اسباب (وسایل) په کې کنبښودل.

بکس سر يې بند کړ.

بيا يې مور ته وويل:

کوم کلف لرو چې بکس کلف کړم.

مور يې وويل:

نه!

مور يې د هغې نه وپوښتل:

کله حرکت کوی؟

هغې وويل:

لږ صبر وکړه له ملگرو نه وپوښتم.

هغې غورکې راواخيست او خپلې خوږنې ته يې زنگ وواه.

خوږنې يې غورکې پورته او اړيکې ټينگې شوې.

د سلام او عليک نه ورسته پرو وپوښتل:

زما کورنۍ موافقه وکړه چې زه هم کابل ته لاړه شم.

کالي او بکس مي تيار دی.

څه وخت کابل ته ځو؟

هغې و ویل:

زه به د نورو انجونو نه پوښتنه وکړم، بیا به لږ ځنډ وروسته تا ته زنگ و وهم.

پرو و ویل:

سمه ده!

زه ستا په انتظار یم.

بیا یې د هغې سره خدا پاماني وکړه او غورکی یې بند کړ.

څو دکيکې لانه وې تېرې شوي چې په غورکی کې، زنگ راغی.

پرو غورکی را پورته او هغه یې روښانه کړ.

خورږني یې سلام ورکړ.

پرو هم د هغې سلام ته وعلیکم و ویل.

بیا یې زیاته کړه.

ما د ټولو انجونو سره خبرې وکړي.

ټول پلان لري چې سبا نه بل سبا ته د کابل تکټ واخلو او درېیمه ورځ کابل ته لاړ شوو.

پرو و ویل:

سمه ده!

دا بڼه کار شو.

زه به سبا ته د بکس له پاره کلف او څه نور روغتیایی اسباب واخلم.

خورني يې و ويل:

سمه ده!

بيا به په غورکي کي يوه بل ته خبر ورکړو.

پرو مننه وکړه او غورکی يې بند کړ.

بيا يې خپلي کورنۍ ته و ويل:

زه د تگ له پاره پوره وخت لرم.

سبا به بازار ته لاړه شم او د بکس له پاره به کلف او څه روغتیایی اسباب واخلم.

پلار يې و ويل:

سمه ده!

بيا يې د هغې مور ته و ويل:

ته پرو ته د کلف او روغتیایی اسبابو پيسې ورکړه.

زه به هغې د تکټ، نورو شيانو او د کابل د اوسېده د يوې میاشتي خرچه (مصارف) پيسې له بانکه راوباسم.

بڼځي يې و ويل:

سمه ده!

.....

بیا هغه الماری ته لاره او د الماری کښتینې حصه یې خلاصه او پیسې یې ترې واخیستې.

پیسې یې وشمېرې او بیا یې څه پیسې ترې را بېلې او پرو ته یې ورکړې.

نور یې بېرته پر خپل ځای، د ورځنۍ خرچې ته کښېښودې. پرو ډېره خوشحاله شوه.

د مور او پلار نه یې مننه وکړه.

شپه شوه.

د شپې دودۍ وخورل شوه او بیا چای هم و څښل شو.

پرو وختي بیده شوه.

هغه سهار له خوبه پاڅېده.

مور او پلار یې کار ته تللي وو.

ورور یې ښوونځي ته تللی و.

هغې د خپل ځان د پاره چای دم او هغه یې و څښه.

بیا یې جامې بدلې کړې.

وروسته یې خپلې خوررني ته زنگ و واهه.

بیا یې هغې ته و ویل:

زمونږ تر کوره راشه!

نيمه گري تېره شوه.

خوررڼه يې ورسېده.

دروازه يې وټکوه.

پرو دروازي ته لاړه.

دروازه يې هغي ته خلاصه او د چای ست يې وکړ.

خوررڼي يې مننه وکړه او هغي ته يې وويل:

راځه چې ځو.

بيا اوا گرمپري.

زه هم د خپل ځان د پاره څه شيان اخلم.

پرو وويل:

سمه ده!

يوه شېبه!

زه خپله کڅوره (دستکول) واخلم بيا به يوه ځای لاړ شوو.

خوررڼه يې د دروازي تر څنگ ودرېده او پرو دالان ته د ننه شوه.

خپل بوتونه يې بدل، کڅوره يې اورې ته واچوه او دروازي خوا ته

روانه شوه.

بيا دواړه د دروازي نه و وتي.

پرو دروازه بنده او کلف کړه.

.....

هغوی څه لاره په پښو لارې بیا مو تر ته وختي او ښار ته لارې.
الته يې سوداوي واخيستي او بېرته کور ته ستني شوي.
وخت غرمه وه.

پرو کتغ تود او داوړو په خوند و خور.

بیا خورنې يې و ويل:

زه کور ته ځم.

څه نور شيان سره سم او په بکس کې به يې کېږدم.

پرو و ويل:

سمه ده!

بیا يې د پرو نه خدای پاماني واخيسته او خپل کور ته روانه شوه.
ورځ تېره شوه.

د هغې مور او پلار هم کور ته ستانه شوو.

پلار يې د بانک نه پېسي اخيستي او پرو ته يې ورکړې.

هغې د خپل پلار نه مننه وکړه.

شپه تېره او سبا شو.

پرو هم د خپلو خورونو سره ټکټ خرڅلاو ته لاره، ټولو د کابل ټکټ
واخيست او هر څوک خپلو کورونو ته ستانه شوو.

ماښام شو.

د پرو پلار او مور هم کور ته ستانه شوو.
ورور يې مازيگر وختي کور ته راغلی و.
پرو د برنډې په کونج کې، ولاړه وه.
هغې د خپلې خورړنې سره په غورکي کې خبرې کوي.
د هغې پام، غورکي کې وه.
مور ته يې پام نه و.
مور يې هغې ته غږ کړ.
د چا سره خبرې کوي؟
هغې لمړی خپلې مور ته سلام واچوه.
مور يې د هغې سلام ته، وعلیکم و ويل.
بيا هغې و ويل:
د خپلې خورړنې سره، خبرې کوم.
مور يې کوټې ته د ننه شوه.
د هغې خبرې بشپړې شوي.
غورکي يې بند کړ.
پرو هم کوټې ته د ننه شوه.
مور يې و پوښتل:
تکت دې وپېره (واخيست).

هغي و ويل:

هو موري!

تکلت مي و پيره.

مور يي بيا و پوښنل:

څه وخت الوتنه لري؟

هغي و ويل:

سبا وختي.

مور ته يي ژړا ورغله.

هغي خپل مخ وگرځاوه او په دسمال يي اوبنکي پاكي کړي.

د پرو ورته پام نه و.

بيا يي پرو ته و ويل:

په ترموز کې چای شته؟

هغي و ويل:

نه!

ما او ورور مي و څښه.

اوس دستي به پر برېښنا اوبه و ویشوم او تازه چای به، دم کړم.

مور يي و ويل:

خير يوسي!

خدای دي کامیابه لره.

پرو د کوتی نه و وته او پخلنخي خونی ته لاره.

الته يي چای دم او بیا يي کوتی ته راور.

پلار يي پر توشکي ناست او د تلویزیون ننداره کوه.

هغي لمري خپلي مور ته واچاوه.

بیا چایجوش يي پلار ته، نردي کښېښود.

الماری ته نردي او دري پيالي يي را کښته کړي.

بیا يي پيالي د چای سره کنگال او بلې پيالي کې يي واچوي.

وروسته يي په ټولو پيالو کې چای واچاوه.

لمري پياله يي پلار، دوېمه يي خپل ورور ته کښنودې.

بله يي د ځان سره نردي کښنوده.

بیا ولاره او د الماری نه يي د خوري کښاني (قڼداني) واخيست او د

چایجوش خوا ته يي کښېښود.

د کڼداني سر يي خلاص کړ او ويي ويل:

کولای شئ خوره هم واخلي.

پلار يي مننه وکړه.

چای وڅښل شو.

بیا مور يي پاڅېده تر څو د شپي له پاره، خواره پاخه کړي.

.....

هغي د چای پياله ډکه کړه او له خانه سره يې، پخلنځي ته يوړه.
گري يې الټه تېره او دشپي له پاره يې خواږه پاخه کړل.
بيا يې پرو ته غږ کړ.

پرو لوري!

پرو لوري!!

هغي غږ کړ:

څه وايي موري؟

موري يې وويل:

کتغ پوخ دی.

لاسونه پرېمنځه او دسترخوان اوار کړه.

هغي وويل:

سمه ده!

هغي د لاس اوبه راوړې او د خپل پلار او ورور په لاسونو يې
واچوې.

بيا يې دسترخوان اوار او ډوډی يې پرې کښېښوده.

مور يې هم کتغ په غابونو کې و وېشه (واچاوه).

کتغ يې کوټې ته د ننه او پر دسترخوان يې کښېښوده.

.....

پرو ولاړه شوه او د پخلنځي نه يې د اوبو لوبنی (جک) راوړل او هغه يې هم پر دسترخوان کښېښود.

ډوډۍ په خوند سره پيل شوه.

مور يې ډېره خپه وه.

هغې د شپي ډوډۍ لږه وخوره.

مېړه يې و ويل:

د پرو مورې!

نن شپه دې ډوډۍ لږه وخوره.

ناروغه خو به نه يې؟

هغې و ويل:

نه!

ناروغه نه يم.

هسي لږ خپه يم.

مېړه يې و ويل:

مه خپه کيږه.

پرو اوس لويه شوي ده.

ډېره هوښياره ده.

هغه د خپل په ښه او بد ښه پوهېږي.

له بل پلوه هغه يوازې نه ده.

د هغې سره يې خوررني هم شته.

هغوى به د ورځې كار كوي او د شپې به ځانونه كتغ هم كوي.

وچه ډوډۍ به له نانوايي څخه اخلي.

يوازې ورته دعاوې كوه.

هغې و ويل:

سمه ده!

په دې وخت كې پرو ته زنگ راغى.

هغې غوركي واخيست او خبرې يې پيل كړې.

بيا خوررني يې و ويل:

سبا وختي او ابي ډگر ته راتلى شي؟

هغې و ويل:

هو!

بيا خوررني ته و ويل:

بنه به دا وي چې ته، ټكسي موټر ونيسي او زمونږ كور خوا ته، راشي.

زه به و وځم او خپل بكس به په ډاله كې كېږدم، بيا به يوه ځاى لار شوو.

خوررني يې و ويل:

سمه ده!

وختي بیده او سهار وخته له خوبه اوچته (جگه) شه.

پرو و ويل:

سمه ده!

بيا يې د پرو نه خدای پاماني واخيسته او غورکی يې بند کړ.

په دې وخت کې پلار يې و ويل:

ته وختي بیده شه.

زه به وختي تا له خوبه راويښه کړم.

هغې ومنه او بیده شوه.

پلار يې د شپې چندان خوب و نه کړ.

وختي پاڅېد او پرو يې هم د خوبه پاڅوه.

هغې خپل مخ او لاسونه پرېمنځل.

پر بکس يې لاس کش کړ.

ټول شيان په بکس کې ول (وو).

بيا يې بکس کلف او کلي يې په کڅورې کې واچوي.

په دې وخت کې د موټر غږ شو.

دکور دروازه وتکېده (وهل شوه).

پلار يې دروازي ته لار.

دروازه يې خلاصه کړه.

د پرو خوررني د موتر کړکي نه سر و باسه او هغه ته يې سلام
واچاوه.

هغه هم د هغي سلام ته وعلیکم وويل.

بيا هغي و پوښتل:

پرو تياره ده؟

هغه وويل:

هو!

يوازي يوه دکيکه!

هغي وويل:

ستونزه نه شته.

د پرو پلار کورته دننه شو، بکس يې په لاس کې واخيست او د تکسي
ډالې کې يې، کښېښود.

په دې وخت کې د پرو مور او ورو هم د خدای پامانی له پاره دروازي
ته روان شوو.

مور يې يوه بدنۍ له اوبو ډکه او دروازي ته لاره.

دروازې نه د باندې يې د پرو او هغي خوررني سره يې خدای پاماني
وکړه.

.....

هغه يې په غېږ کې ونيوه او څو ځل يې په سر مچ کړه.

بيا پرو د خپل پلار او ورور نه هم، خدای پاماني واخيسته او موټر ته د ننه شوه.

بيا مور يې غږ کړ.

کوم وخت چې کابل ته ورسېدې مونږ ته زنگ و وهه.

هغې و ويل:

سمه ده!

حتماً زنگ وهم.

تکسي چلونکي موټر چالان کړ.

بيا ورو، ورو يې حرکت وکړ.

د پرو مور هغوی پسي اوبه وشيندې.

سترگي يې د اوبنکو ډکې او لږ يې وژړل.

هغوی ټول دروازي څټ (شا) ته ولاړ وو.

موټر پسي يې کتې تر څو موټر د سيمي نه پنا شو.

بيا هغوی خپه، خپه کور ته د ننه او دروازه يې وتړه.

گرې وروسته هغوی اوايي ډگر ته ورسېدې.

الته نورې خوررني يې هم په انتظار وي.

هغوی تر ټولو د مخه رسېدلي وي.

.....

بيا ٽولي سره يوه خاي شوي.

په خندا او خوشحالي سره اوايي ډگر وداني ته د ننه شوي.

خپل بکسونه يي په کتار (قطار) کي کينډپنودل او د تلاشي نه وروسته يي مسول کس ته وسپارل تر څو الوتکي ته يي، د ننه کړي.

بيا هغوی خپله، وداني سالون ته د ننه شوو.

پر څو کيو کينډپناستل تر څو د هغوی د ختلو وار (نوبت) راشي.

گړی وروسته غږ شو.

د کابل الوتکي کسان دې سالون نه د باند او په بس کي وڅيري.

هغوی ته الوتکه په انتظار ده.

هغوی ټولي ودرېدي او د سالون نه د باندې شوي بيا په موټر کي وختي.

موټر هم روان او د الوتکي زينو سره جوښت (نږدې) ودرېد.

بيا د الوتکي ميلمه پال (سټيورديسي) غږ کړ:

د کابل مسافر دې را پورته شي.

هغوی هم الوتکي ته پورته شوو.

مسافر په خپلو ځايونو کينډپناستل.

د الوتکي دروازه وتړل شوه.

بيا څو دکيکي وروسته الوتکه لمړی د ځغاست ليکي بيا او ته اوچته شوه.

.....

دوې گړۍ وروسته الوتکه د کابل په نړيوال ډگر کې راکښته شوه.
هغوی د لارښوونې سره اوایې ډگر ودانۍ ته د ننه شوو.
پرو او د هغې خوږونو ځانو ته د افغانستان سیم کارتونه و پېرل.
بیا یې خپلو کورنیو سره اړیکې ټینګې کړې.
پرو هم د خپلې مور سره خبرې کړې.
دا د پرو او د هغوي خوږلرنو لمړی اوایې سفر و.
پرو نوې ځوانه شوې او ډېره ښکلې وه.
په څو ورځو کې یې په ښه ځای کې دنده و مونده.
هغه به د ورځې دندې ته تلل او ماښام به د خوږونو ځای ته تلل.
هغې به ښې جامې اغوستې او په حجاب کې به دندې ته تلل.
کله به یې د پرتوګ پرځای کوبای پطلون هم اغوسته.
هغې ښه اخلاق درلود.
هغې به په ښې او پسته ژبې خبرې او پوښتنو ته ځوابونه ویل.
ورسپارل شوې دندې به یې په ښې توګه تر سره کوي.
هغه ورځ تر بلې په خپل مسلک کې، تکره کېده.
هغې د ټولو سره ښه چلند درلود.
څه کوشنۍ پروژې یې هم بشپړې کړې.

.....

هغه به د کاري سيمي ته، د نورو معمارانو سره تله، البته به يې اندازې اخیستې او بيا به يې په دفتر کې د کمپيوټر په مرستې، تر سره کوي. هغه هم په بنکلا او هم په دندو کې مشهوره شوه.

خيني خوانان به د هغې نندارې له پاره په يوه او بله پلمه تلل.

خينو د هغې نه څه مسلکي پوښتنې کوي، هغې به په ورين تندي پوښتنو ته، ځوابونه ويل.

په دندې کې يې خوررني و موندې او د هغوی سره به يې کله ناکله خبرې هم کوي.

د دندې نه وروسته به لوی سرک (پاخه سرک) ته، تله او د موټر انتظار به يې کوه.

هغې په ليدو سره به ډېر موټرچلونکي د هغې خوا ته درېدل او هرچا به ويل:

راځه!

زه به دې ورسوم.

مگر هغه به آرامه ولاړه او هغوی ته به يې نه کتل.

يوه ټوډي موټر والا به هغه تر دندې رسوه او بيا به يې د اوسېدو سيمي ته لېږدوه.

هغه کس هم د هغې سره په دندې کې يوه ځای ولي په بل رياست کې يې دنده تر سره کوه.

کس هم د پرو د اوسېدو ځای ته څېرمه اوسېده.

څه وخت تېر شو.

په هېواد کې حالات وړان (خراب) شوو.

بهرنيو ځواکونو د وتو اعلان وکړ.

هرې خوا د طالبانو حملې پيل شوې.

کله به سيمو او کله به ولسواليو سقوط کاوه.

خلک هک پک پاتې وو.

شتمونو او د جمهوريت لوړپوړو چارواکو هم په بېلا بېلو پلمو ځانونه
تېبنتي ته چمتو کول (برابرو) او له هېواد څخه به وتل.

نظامي غونډونه او قطعي به د طالبانو لاس ته، ورتلي.

په هېواد کې سم غوبل روان وو.

ورو، ورو ولايتونه هم د طالبانو لاسونو ته ورغلل.

بهرني يانې امریکايي ځواکونو خپل ځانونه تېبنتي ته چمتو کول.

جمهوريت جنرالان هم په تېبنتېدو شوو.

جگړو زور واخيست.

طالبانو ډېری ولايتونه ونيول.

بيا يې کابل ولايت ته مخه وکړه.

کابل ښار کلا بند شو.

د هرې خوا نه حملې پيل شوې.

د غرمي وخت شو.

د جمهوريت کارکونکي، په خپلو دندو بوخت وو.

بېلا بېلي (رنگارنگ) آوازي شوي.

چا به ويل:

طالبانو پلچرخي زندان ونيو او ټول بنديان يې د بنده نه خلاص کړل.

چا به ويل:

طالبان کمپني بازار ته ورسېدل.

ټول خلک په وېره کې وو.

ماسپينين شو.

جمهور ريس هم کابل ته شا او خپلي پښي سپکي او له هېواده و تښتېدل.

نورو چارواکو هم ځانونه تښتي ته چمتو کړل.

ځيني د پارلمان غړو گاونډ هېواد ياني پاکستان ته په الوتکې کې و تښتېدل.

دفترونه رخصت او کارکونکي خپلو کورونو خوا روان شوو.

سرکونو کې، د موټرو گڼه گونه وه.

هر چا به کوښښ کاو خپلو کورونو ته ځان ورسوي، تلویزيون او راډيوگانو ته غوړ شي.

لارې بندې وې.

.....

چا چې خپل (شخصي) موټر درلودل، خپلو موټرو سره په سرکونو کې بند پاتې وو.

او او (هوا) لږه تياره شوه.

ماښام نږدې شو.

خلک وار خطا له يوې خواوو نه بلې خواوو ته ځانونه، رسول.

ماسخوتن شو.

بيا ناوخته شوه.

شاوخوا چوپه چوپټيا وه.

طالبان کابل ته د ننه شوو.

لمړی يې ځانونه نظامی بيا وروسته يې ملکي ادارو ته، ورسول.

سهار شو.

هرې خوا د طالبانو گزمې پيل شوې.

هغوی پر ټول هېواد قبضه ټينگه کړه.

عمومي بښنه (عفو) يې اعلان کړه.

چا د چا سره، کار نه درلود.

چوپه چوپټيا وه.

خلک د کورو نه، نه وتل.

لوی دکانونه او مغازې ټولې بندې وې.

.....

جمهوريت عسکرو او منسوبينو خپلي ملکلي جامي (کمیس او پرتوگ) واغوستل او هر يو خپلو سيمو خوا راوان شوو.

هر چا به کوبنبن کاوه ژر، ژر خانونه خپلو کورونو ته، ورسوي.

په اوایي (هوايي) ډگر کي د ننه، امریکایانو گزمي کوي.

د هغو شمېره تر اووه زرو هم ډېره وه.

غټي الوتکي په کښته کېدو شوي.

هغوی لمړی خپل ملکي وگري او بيا پخوانيو افغان کارکونکو ته پيغامونه ورکړل تر څو اوایي ډگر ته خانونه ورسوي.

بهرني ملکونو وگړو هم خپل خانونه اوایي ډگر ته ورسول.

پر الوتکو هېڅ وار (نوبت) نه و.

هر چا به کوبنبن کاوه تر څو خانونه اوایي ډگر ته ورسوي او الوتکو کي کښېني.

د اوایي ډگر شاوخوا طالبانو څارنه او گزمي کوي.

خلک به پر کانکرېتي دېوالونو پورته کېدل او د ننه به يي خانونه رسول.

سخت او بد حالت و.

چا به خپل ماشومان امریکایي عسکرو ته ورکول چې د ديوال نه يي اوایي ډگر ته د ننه او بيا وروسته خپله هم د ننه شي.

ډېری خلک د پښو لاندې شوو.

.....

ڇه مڙه او ڇه هم ٽپيان شوو.

پوه به تر بل ځانونه مخکي کول.

د چا سره اسناد او د چا سره به د برپښنا بلونه وو.

هر پوه به کوبښن کوه تر څو الوتکو ته، وڅپړي.

چا به نه کتل چې الوتکه روغه ده که نه؟

ملکي ده او که نظامي.

خلک به د الوتکو په وزرو ختل.

چا به په انجن او چا به په ټايرو کي ځانونه نيول او د الوتو په وخت

کي به له الوتکو ولېدل او مږه کېدل.

پرو هم د مفتنه تگ خبره واورېد.

په خوارۍ سره يې ځان او ابي ډگر ته ورساوه.

بيا يې خپلو دوستانو او همکارانو سره اړيکي ټينگي کړي.

له هغوی يې هم و غوښتل تر څو او ابي ډگر ته راشي.

هغه لږ، لږ په انگرېزي هم پوهېده.

ځان يې د بهرنيو دروازي ته ورساوه او د هغوی يې و غوښتل تر څو

او ابي ډگر ته د ننوتو اجازه ورکړي.

هغه د او ابي ډگر ختيځه دروازه وه.

الته گڼه گڼه وه.

.....

تېله تمبه هم خورا ډېره وه.

هغې خپل ځان د بارون (باران) هوټل ته څېرمه کوم چې د امریکایانو استخباراتي اډه (ځای) و، ونيو.

د ودانۍ شاو او خوا ډېری ملکي بهرنیان وو.

هغه د شپې د خوا وتوانېده ختيزې دروازي ته ځان نږدې کړي.

د بهرنیانو په مرستې اوایي ډگر ته، ننوته.

بيا د الوتکو خوا ته لاړه.

د هغې سره په سلگونو کسان، نور هم وو.

الوتکې به تلې او راتلې.

څه ځنډ وروسته، ختيزې دروازي ته څېرمه، چاودنه وشوه.

په چاودنې کې تر څوارلسو پورې امریکایي عسکر او تر دووسوو ډير افغانان و وژل.

په دې چاودنې کې د ملکي افغان ټپيان تر څلوروسوو هم ډېر وو.

الته نږدې د اوبو لښتې هم و.

لښتې په وینو سور وو.

ځایي خلکو ټپيان په لاس گاډوکې د سیمې و ویستل.

هغوی یې نږدې روغتونو ته ورسول.

جمهوریت هم هسې نوی لړنگ شوی و.

په اوایي ډگر کې د ننه د الوتکو شور ماشور و.
څوک نه پوهېدل چې له کومې خوا راځي او کومې خوا ته ځي.
تولي الوتکې نظامي او امریکایي وې.
پرو هم په تېله او تمبه یوې الوتکې ته د ننه شوه.
د ننه یوې خوا ته آرامه کښېناسته.
په لسگونو نور کسان هم الوتکې ته، د ننه شوو.
خنډ وروسته الوتکه د ځغاست لیکې ته لاړه.
څو ثاني یې پر لیکې منډې کړې.
بیا اوا ته، اوچته شوه.
هېڅوک نه پوهېدل چې الوتکه چېرته ځي.
د الوتکې د ننه کسانو خوشحالی کوي چې له هېواده په وتو دي.
څو گړی تېرې شوې.
شپه سبا شوه.
الوتکه مخ په کښته کېدو شوه.
الوتکې شیشي نه درلودې.
څوک نه پوهېدل چې کوم هېواد دی.
چا به ویل امریکا او چا به ویل کانادا ته ورسېدو.
الوتکه د ځغاستې پر لیکې ښکته شوه او د اوایي ډگر ودانی خوا لاړه.

.....

الته ودرېده .

د الوتکي دروازه خلاصه شوه.

يوه نظامي کس خلکو ته و ويل:

اروپا ته بڼه راغلاست.

د الوتکي نه ورو، ورو د باني شئ.

د لار بڼوونکو لار بڼوونو ته، غور شئ.

بيا يوه نظامي کس په انگرېزي خبرې پيل کړي.

ډېري خلک، په ژبي نه پوهېدل.

بيا يې يوه کس وموند کوم چې تر نورو په انگرېزي ژبي بڼه پوهېده.

کس به انگرېزي ويله او ژباړونکي به د هغه وينا ژباړله.

هغوی ټول تر څلور سو کسانو نه هم ډېر وو.

په هغو کې بڼخي ، سپين ږيري او ماشومان وو.

هغوی ولاړ شوو.

ټول خوشحاله بڼکار بدل.

بس موټر ورسېدل.

هغوی نږدې خپل او خپلوان به يوه حای او په يوه موټر کې ختل.

ټول موټر ډک شوو، بيا يې حرکت پيل کړ.

د اوایي ډگر څخه و وتل.

.....

هر يوه به د موټرو شيشو نه ننداره كوه.
چا به ودانيو او چا به لوحو ته كتل.
د لوحو توري انگريزي ته ورته، مگر انگريزي نه وه.
دا كومه بله اروپايي ژبه وه.
موټر ټول يوه پندغاري ته ورسېدل.
الته د موټرو تم خاي كي ودرېدل.
بيا يوه كس راغي.
خلكو ته يي و ويل:
ورو، ورو له موټره كوز شي.
ټول كوز شوو.
بيا يي هغوى ته و ويل:
ټول سره حلقه شي.
خلك سره حلقه شوو.
بيا يي په وار (نوبت) سره په لويو خيمو كي سره و وپشل.
هر كس خپلو خيمو ته د ننه شو.
دېخوا، اخوا كښېناستل.
لږ ځنډ وروسته هغوى ته خوراكي توكي او اوبه راوړل شوي.
ټول تيري او وري وو.

.....

د خوراكي توکو او اوبو لاسته راوړو سره، ډېر خوشحاله شوو.

بيا يې په خوړو پيل کړ.

څو ورځې تېرې شوې.

څه خلک يې په هوتلونو کې ځای پرځای کړل.

پرو هم په دې ډله کې وه.

څه کالي او نور ورځني روغتيايي اسباب (وسايل) يې هم پر مهاجرو و وېشل.

بيا يې هغوی ته د ژبې درسونه پيل کړل.

مياشت تېره شوه.

هغوی لږ، لږ سميزې خبرې يادې کړې.

بيا هغوی تر څو مترو پورې د ګرځېدو اجازه تر لاسه کړه.

الته پر حجاب بنديز و.

چا نه شو کولای چې له حجاب سره وګرځي.

پرو خوشحاله وه.

لمړی يې خپل پورنی (څادر، ټيکری) له سره لرې کړ.

بيا يې حجاب کوټې الماری کې کښېښود.

د باندي به سر توري وته.

ورو، ورو يې جامې هم بدلون و موند.

اورد پطلون يې لنډ او تر زنگنو هم اوچته شو.
د کميس نستوري يې هم لنډ شوو.
الته اوږدې جامې نه وې.
هغه هم خوشحاله وه.
کال تېر شو.
هغې لږ ژبه ياده کړه.
بيا به اخوا دېخوا گرځېده.
کال بل هم تېر شو.
هغې د مجازی نړۍ سره اړيکې ټينگې کړې.
د انستاگرام غړې شوه.
څه خپل انځورونه يې گډ کړل.
خلکو او د هغې پخوانيو همکارانو ورته پام شوو.
هر يوه به په خپل وار سره، د هغې انځورونه خوبول (لايک کول)
او کښته کول.
هغه هم خوشحاله وه چې ليدونکي يې ورځ تر بلې ډېرېږي.
جامې يې ورو، ورو اروپايي شوي.
خپل وېبستانو ته يې هم رنگ ورکړ.
لمړی يې خرمايي بيا يې ژېر کړل.

.....

هغه به پارکونو ته، تله او الته به يې د اروپايي جامو سره انځورونه
اخيستل او بيا به يې د خپل د انستاگرام پر پاڼې اچول.

خوبنونکي يې دېرېدل.

هغه ورځ تر بلې بدلېده.

کله به سينما او کله به د شپې نڅا کلوپ (ډانس کلپ) ته، هم تله.

په لمړيو څو ورځو کې الته کښېناسته او د نڅا ننداره به يې کوه.

اوسېدو ځای ته به تله.

الته به يې ټيپ يا تلویزيون روښانه کاوه.

هم به يې د نڅا ننداره او هم به يې په خپله نڅا زده کوه.

اروپايي نڅا يې هم زده کړه.

بيا به د نورو انجنو سره نڅا کلوپ (ډانس کلپ) ته، تله او الته به يې
د انجنو سره نڅل.

لمړی به يې د انجو سره نڅل.

بيا ورو، ورو د الکانو بلنې ته يې هم، هو ويل.

اروپايي نڅا يې ښه زده کړه.

بيا يې د خپلې نڅا لنډ فلمونه هم اخيستل او په خپل انستاگرام پاڼې
ايښودل.

هغه دې کار ته خوشحاله وه.

هغه نوي ځوانه شوې وه.

.....

سوچ يي کاوه چي همدا ژوند دی.

خان يي اروپايي بوله (باله).

خه خنډ وروسته يي د تابعت درخواست ورکړ.

بيا يي په درخواست کي خپل پلار، مور ورور او خور هم گډ کړل،
تر څو هغوی هم و توانېږي اروپا ته لار او د هغې په څېر ژوند
وکړي.

د انځورونه داسې بنکاري چي هغه غواړي مودله شي.

هغه اوس لږ (نيمې) بربنډې جامي (کالی) اغوندي، توري چشمي
په سترگو کوي.

هغه د مودلي په شان عمل (اکت) کوي.

په دري ژبي کي يوه ډېر څرگند او مشهوره مثل دی چې وايي:

با ما نشینی (بنشینی) ما شوی - با ديگ نشینی سياه شوی

پای

د چاپ شویو کتابونو لیست

۱. معماری افغانستان
۲. اطلاعات، اصول و قواعد طراحی در معماری
(بخش شفاخانه ها)
۳. راهنمود طلايي
(برای اساتید انستیتوت های تخنیکي و ساختمانی افغانستان)
۴. رسم تخنیک (گامی به سوی دنیای انجینری) جلد اول
۵. رسم تخنیک (گامی به سوی دنیای انجینری) جلد دوم
۶. اطلاعات، اصول و قواعد طراحی در معماری (بخش اداری)
۷. معماری اصیل شهر کابل (مرادخانی)
۸. معماری شهر کابل (بی بی مهرو)
۹. افغانستان در قرن تکنالوژی
۱۰. زونبندی اقلیم و زلزله افغانستان
۱۱. صدقه جاریه / دنیای انجینری
۱۲. آموخته های ناب از طراحی تا نظارت
جلد اول (۱۹۹۰ الی ۲۰۲۱)
۱۳. داستان حقیقی با مقیاس معماری
۱۴. فرار از کشور- با تصاویر مستند
۱۵. نقش دانشمندان مسلمان در فن معماری و مهندسی
۱۶. پخسه در افغانستان
۱۷. بنیا نگذاری اولین مساجد توسط افغانها در آسترلیا
۱۸. آموخته های ناب از طراحی تا نظارت
جلد دوم (۱۹۹۰ الی ۲۰۲۱)

۱۹. منار جام - الهامی برای قطب منار
۲۰. آموخته های ناب از طراحی تا نظارت
جلد سوم (۱۹۹۰ الی ۲۰۲۱)
۲۱. جام یا کلیان (کلان)
۲۲. معماری گل و چوب (معماری شهر کهنه کابل) جلد اول
۲۳. معماری گل و چوب (معماری شهر کهنه کابل) جلد دوم
۲۴. معماری گل و چوب (معماری شهر کهنه کابل) جلد سوم
۲۵. چپر ته چې قانون نه شته (گدوډي د افغانستان په معماری کې)
۲۶. مدرنه جو ما تونه ،، پخوا او نن ،،
۲۷. هله جور کو (نی پخسه - مقاوم زلزله)
۲۸. اطلاعات، اصول و قواعد طراحی در معماری (بخش مساجد)
۲۹. اطلاعات، اصول و قواعد طراحی در معماری (بخش مکاتب)
۳۰. هنر و صنعت چوب در مرادخانی
۳۱. هنر و پیشه حکاکي - زرگری در مرادخانی
۳۲. هیچ (چهل داستان واقعی)
۳۳. معماری اصیل شهر کابل
- (تشریح مورخ ۱۷ ماه میزان سال ۱۴۰۱ پوهنتون پولی
تخنیک کابل)
۳۴. ۴۰- چهل
۳۵. مجنون او گلچپن (پښتو ناول)
۳۶. در جستجو (ناول به زبان دری)
۳۷. تفاوت ها تفاوت می آورد (کتاب تصویری)
۳۸. مجموعه از دروس دینی مولوی صاحب خیرالله مخدوم
(جلد اول)

۳۹. برف ها آب ميشود
۴۰. رسم و تخنيک (گامی به سوی دنیای انجینری) جلد سوم
۴۱. آرزو و امید (ناول به زبان دری)
۴۲. بودا بنکاري (پښتو ناول)
۴۳. نامنوني ژوي (پښتو ناول)
۴۴. د اسلامي معمارۍ پيل
۴۵. حيوانات شوخ (ناول به زبان دری)
۴۶. مجموعه از دروس دینی مولوي صاحب خيرالله مخدوم
(جلد دوم)
۴۷. د شپېلی مينه (مه يڼه) په کچه گړۍ کې (پښتو ناول)
۴۸. حشمت خان د کلا معماري
۴۹. د افغان الک او آذري جلی مينه (پښتو ناول)
۵۰. د وچو بڼونه او پارکونو معماري
۵۱. د يوې ښونکې مینان په يوه ټولگي کې (پښتو ناول)
۵۲. د ژرنده گړي ماما مينه (پښتو ناول)
۵۳. په اسلامي نظام کې ودانيز پرمختگ
۵۴. شپنه ادې (پښتو ناول)
۵۵. بي زده کړې پوی (پښتو ناول)
۵۶. د میني تاو (پښتو ناول)
۵۷. (BIM) په خپله ژبه - په نړۍ کې تر ټولو نوې او گړندۍ
کړنلاره د معمارانو او انجینېرانو (انجینرانو) له پاره
۵۸. مجموعه از دروس دینی مولوي صاحب خيرالله مخدوم
(جلد سوم)
۵۹. سيدو او عيدو - د کوشنيوالي خواره ملگري (پښتو ناول)
۶۰. د يوې مياشتې ناوي (پښتو ناول)
۶۱. د خاڅکو هار (د يوه سړی لنډې کيسې)

۶۲. د کابل ښار اصلي معماري (مراد خانۍ)
۶۳. کوشنۍ سوداگره (پښتو ناول)
۶۴. د کابل ښار معماري - بي بي مهرو
۶۵. سرغندوی (ناب، مشهور) پوډري
۶۶. دارونکی سپلاب (پښتو ناول)
۶۷. خواریکښ قاضي (پښتو ناول)
۶۸. د پخوانیو جوماتونو توپیر د نن سره
۶۹. د مور وژونکی (قاتل)، (پښتو ناول)
۷۰. د مور مېړه (پښتو ناول)
۷۱. مجموعه از دروس دینی مولوي صاحب خيرالله مخدوم
(جلد چهارم)
۷۲. لېونی ملا (پښتو ناول)
۷۳. ځوان شهید (پښتو ناول)
۷۴. توده برستن (پښتو ناول)
۷۵. نورک اکا (پښتو ناول)
۷۶. غریبک (پښتو ناول)
۷۷. د ژوند خوړي او ترخي (پښتو ناول)
۷۸. الماء [ديارلس کلنه فلسطينی انجلی تر نړېدلې ودانۍ (پښتو ناول)]
۷۹. مجموعه از دروس دینی مولوي صاحب خيرالله مخدوم
(جلد پنجم)
۸۰. ادبي لښتې / چوب ادبی
۸۱. د ښاروالۍ کاریگر (پښتو ناول)
۸۲. د خاورو لاندې ښار (د عینک مسو کان ته څېرمه)
۸۳. شهرې زیر خاک (نزدیک معدن مس عینک)
۸۴. ساختمان های کانتینری
۸۵. کانتینري ودانۍ

.....

Architecture of Buddhist temple in Kabul city	. ۸۶
بنکلي هوسی (پښتو کيسه)	. ۸۷
خره بيزو (پښتو کيسه)	. ۸۸
سور تنور (پښتو ناول)	. ۸۹
سپين کارغه (پښتو داستان)	. ۹۰
لپونی لپوه (پښتو داستان)	. ۹۱
بندي مرغه (پښتو داستان)	. ۹۲
بي وخته سېلاب (پښتو ناول)	. ۹۳
ملا نصرالدين سره د دوکي پايله (پښتو ناول)	. ۹۴
د پوی بهلول غوره پرېکړه (پښتو داستان)	. ۹۵
د کابل ښار لمړي گمرک اداري ودانۍ معماري	. ۹۶
ناکامه مينه (پښتو ناول)	. ۹۷
سنگلاخ دره او معماري	. ۹۸
عشق در کانتینر ها (ناول به زبان دری)	. ۹۹
مادل اندازه گیری اسلامی	. ۱۰۰
په گاوند هېواد کې زړه بايلل (پښتو ناول)	. ۱۰۱
بازی ها و سپورت های محلی مردم افغانستان - جلد اول	. ۱۰۲
منار های غزنی - گذشته و حال	. ۱۰۳
توري چشمي (عينکي) پښتو ناول	. ۱۰۴

.....

د کار لاندې کتابونو لیست

۱. هنر خطاطی و میناتورۍ در مراد خانی
۲. هنر کلالی در مرادخانی
۳. بی وخته باران
۴. د ژوند پای

د وخت او امکان په صورت کي

۱. پخسه در افغانستان (به زبان انگلیسی)
۲. تاریخ معماری افغانستان
۳. حویلی های آسمان خراش
۴. ارتباط گذشته، حال و آینده در معماری
۵. استعداد، سرعت و اقتصاد در معماری افغانستان
۶. شیطان چراغ
۷. خاطره ها

Black Glass

Unbelievable novel

Written by: Architect PHD Hashmatullah Atmar

Date: August – September / 2028

**Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library**